

Matjaž Krivic: Welcome the Future*

Pregledna razstava fotografij in multivizij v prerezu 15 letnega dela

Kaliyuga – Urbanistan – Kopanje prihodnosti – Pleme – Anonimni prijatelji

**Dobrodošla prihodnost*

KIBLA PORTAL

Maribor, Slovenija

Otvoritev razstave: sreda, 30. december 2015, ob 20. uri

MATJAŽ KRIVIC je popotniški fotograf, ki nam prikazuje tematiko revnih predelov sveta, bogatih s tradicijo in skrivnostnostjo svojih ver. Cesta je postala njegov dom in tako lepote našega planeta že 15 let fotografira na intenziven, svojstven in estetsko presežen način, ki mu prinaša številne prestižne nagrade. Večinoma ga boste našli s fotoaparatom v roki nekje na poti med Saharo in Himalajo.

Nedavno se je pridružil tudi vodilni fotografski agenciji Getty Images. Matjaž Krivic od leta 1999 razstavlja v Sloveniji in v tujini, samostojno v Rusiji, na Kitajskem, v Tibetu, na Hrvaškem in v Sloveniji; njegova dela pa so bila razstavljena na skupinskih razstavah v Avstraliji in v ZDA, v Franciji, Angliji, na Irskem, v Izraelu, na Finskem, v Srbiji. Krivic je prejemnik številnih nagrad v obdobju svojih potovanj in ustvarjanja: Geographical Photographer of the year – Overall Winner 2002, Landscape Winner 2003, Travel photographer of the year 2010 in 2012.

Urbanistan

Urbanistan na prvo in tudi drugo žogo misli odpelje v prometno norišnico Kalkute, v cenenost neonsko-seksualnega nočnega življenja v Bangkoku, v neverjetno strukturiranost kaotičnega Tokia, na zadušljive in prašne ulice pri (komaj še) živem telesu razpadajočega Kaira, v vrtiljak hedonističnega in agresivnega Ria, na neustavljivo samovšečni Manhattan, v globalni supermarket turbo potrošništva.

A Urbanistan Matjaža Krivica je čudežna anti-teza naštetega. Je zgodba z druge strani – zgodba o tihi glasnosti na obrobju popolnega eksistencialnega, religioznega, ekonomskega in geopolitičnega kaosa. Zgodba, ki govori o nezlomljivosti duha in večnemu iskanju navdiha, ki omogoča preživetje. Je zgodba o posameznikih in družbenih skupinah, ki jedro bivanja kljub hrupu in vsesplošni urbani tesnobi iščejo v drugačnem prostoru in v drugačnem času. Je zgodba o preživetju skozi igro, molitev, tradicijo, rituale, popotovanje, druženje in predvsem posebno svetlobo, ki jo tako dobro vidi in zabeleži avtor razstave.

Urbanistan je mesto, ki nudi počitek od mesta. Katerega koli.

@lensCulture

<https://www.instagram.com/lensculture/>

Kopanje prihodnosti: Življenje delavcev rudnika zlata v Burkini Faso

Yakuba se pojavi na vrhu petdeset metrov globoke luknje po še enem izčrpljujočem enajsturnem delavniku pod panoramo vzhodne Burkine Faso. Danes mu z ekipo na žalost ni uspelo najti niti drobca zlata ... Lani so ob sesutju bližnjega rudnika umrli njegov stric in še dva prijatelja. Kaj novega? Nikakor, takšne zgodbe so nekaj povsem vsakdanjega v tem delu dežele.

Kakšne vrste prihodnosti si komaj šestnajstletni Yakuba koplje zase, medtem ko skupaj s svojimi tovariši vztrajno tovari vreče, polne kamnov, iz globlin jaškov – nekateri med njimi so globoki do šestdeset metrov in neverjetno ozki – in dan za dnem vdihuje črno zemljo, polno strupenega svinca? Prihodnost? Je karkoli, kar ga odvrne od razmišljanja o današnjem ali jutrišnjem dnevu: med drobljenjem rude njegova pljuča napadajo težke kovine, prodirajo v tla in s tem v Yakubovo pitno vodo. Živo srebro in cianid, ki ju potrebuje za ekstrakcijo zlata, da se to

potem blešči pred strankami, uničujeta njegovo telo in trajno zastrupljata zemljo, na kateri živi. Samo na področju v okolici mesta Bani deluje približno 15 tisoč zlatokopov. Tretjina med njimi je otrok. To so otroci rudnikov. Večina jih ni nikdar obiskovala šole. Za mnoge med njimi so rudniki edini dom, ki ga poznajo. Mednarodna organizacija dela obravnava rudarjenje kot eno najhujših oblik otroškega dela zaradi neposrednega tveganja in dolgoročnih zdravstvenih težav, ki jih prinaša ob izpostavljenosti prahu, strupenim kemikalijam in težkim kovinam, poleg že tako garaškega ročnega dela.

Pleme – nekje pod mavrico

Med novodobnimi družbenimi utopijami boste težko našli kaj bolj spektakularnega kot je Rainbow Gathering (mavrično srečanje). Z več deset tisoči pripadnikov in bogato tradicijo vseh možnih alternativnih oblik življenjskega sloga znajo člani plemena Rainbow vsekakor pripraviti pravi hepening. Vse se je pričelo s kontrakulturnim »odpadniškim« gibanjem v ZDA, razočarano generacijo, ki je želela na novo vzpostaviti družbeni sistem s preselitvijo na odmaknjena podeželska območja, daleč stran od izprijene industrijske civilizacije (ali Babilona, kot jo radi poimenujejo rastafarijanci). Začasne hipijske vasice so začele vznikat po vsem svetu in naseljevati vztrajno rastoče novodobne nomadske skupnosti ter pri tem skrbno varovati skrivnostno, mistike polno vzdušje – podatki o lokacijah in datumih so se prenašali od ust do ust v romantičarskem plemenskem jeziku polnih lun, rek in gora. Pripadniki »mavričnih srečanj« so kmalu izoblikovali svoj lasten etos, obrede in modo – pri čemer ostaja najbolj priljubljena podoba »srečanja indijanskega poglavarja Sujev in himalajskega svetega moža saduja«. Čeprav zunanji opazovalci njihov poskus odmika od mainstreamovske družbe pogosto odslovijo zgolj kot hipijevsko počitniško kampiranje, pa mavrični bojovníki zagotovo ponujajo nauke, ki se jih je vredno naučiti. Za začetek je občudovanja vredno, kako zmore na tisoče ljudi sobivati v miru skozi daljša časovna obdobja in to v izredno težkih okoliščinah (brez elektrike, tekoče vode, trgovin) ob vsakršni odsotnosti voditeljev, policije ali celo organizatorjev. Nobene hierarhične strukture ni, hrana se deli enakovredno med vse, o vsakem skupnem dejanju se odločajo s pomočjo procesa doseganja konsenza, imenovanega »govoreči krog«. Ni slabo za kup čudakov. Navkljub tem dosežkom v smislu radikalne demokracije pa se družbeni odnosi nagibajo k posnemanju tistih iz Babilona, prevladujoče belopolte skupnosti srednjega razreda, ki vzdržuje konzervativen pogled na vloge spolov in celo občasne izbruhe nacionalističnega ponosa. Prebijanje skozi zapletene kulturne kode mavrične družine se lahko izkaže za še težjo nalogo, kot je premagovanje skalnatih poti, ki vodijo k njihovim odmaknjenim taboriščem, a tisti, ki se za to potrudijo, bodo nagrajeni s prizorom zagotovo ene najbolj slikovitih in čudovitih človeških naselbin na planetu.
Besedilo: Miha Blažič – N'Toko

Anonimni prijatelji

"To je razlog, zakaj potujem. Ljudje na teh fotografijah me venomer znova navdahnejo za potovanja, na katerih vem, da bom srečal prijaznost in strah, videl veselje in bolečino, ustvaril močna prijateljstva ali spoznal bežne znance.

Želim si širiti navdih, ki so ga ta življenja in zgodbe imeli na moje življenje in upam, da se bo kateri od obrazov, ki zre v vas z mojih fotografij, dotaknil tudi vas.

Obraz mi pove več kot tisoč besed.

Dejstvo, da so obrazi anonimni, omogoča vam – gledalcu – da si ustvarite lastno zgodbo za vsakim obrazom."

Matjaž Krivic, fotograf

www.krivic.com

<https://www.instagram.com/krivicmatjaz/>

KIBLA PORTAL, Valvasorjeva ulica 40, Maribor, Slovenija

Odpiralni čas: od torka do sobote, med 16. in 20. uro